

Νομοθετική ανορεξία

ΑΙΧΜΕΣ

Από τι κρίνεται ένας πολιτικός; Στις σημερινές τηλεδημοκρατίες τείνει κανείς να απαντήσει με αναφορά την παρουσία «στο γυαλί» ή τα νούμερα των δημοσκοπήσεων. Πρόκειται ωστόσο για μεγέθη εφήμερα. Ο πολιτικός κρίνεται

Του
**Δημήτρη
Μητρόπουλου**

από το έργο. Έτσι εξασφαλίζει και την υστεροφημία.

Σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία, το έργο είναι κυρίως νομοθετικό. Μια κυβέρνηση, ένας υπουργός, ένας βουλευτής,

κρίνονται από τα

νομοσχέδια που ψήφισαν. Και η σύνταξη ενός νομοσχεδίου δεν είναι απλή υπόθεση, αφού προϋποθέτει πολιτική ευστροφία, νομική αντίληψη και, τελικά, κοινοβουλευτική μαστοριά.

Κρίνοντας από τα άδεια έδρανα της

Ολομέλειας, το νομοθετίν δεν συγκινεί πλέον τους πολιτικούς, οι οποίοι προτιμούν να συνωστίζονται στις εισόδους του Κοινοβουλίου μπρος στα «ματσούκια» της τηλεόρασης για να κάνουν δηλώσεις. Το νομοθετίν είναι ταλέντο που τείνει να εκλείψει. Γι' αυτό και είναι οι ίδιοι που ορίζονται εισηγητές από τα κόμματα – και συνήθως τρέχουν και δεν φτάνουν. Γι' αυτό και καταλήγουν τόσα νομοσχέδια στο γραφείο του **Σωκ.**

Κοσμίδη για το απαραίτητο «φινίρισμα». Αποτέλεσμα της νομοθετικής ανορεξίας των βουλευτών είναι, ως ενός σημείου, και η αναδάθμιση των Επιτροπών εις βάρος της Ολομέλειας, όπως ορίζει ο νέος Κανονισμός. Νομοτεχνική δουλειά και ψήφιση στις Επιτροπές, συζήτηση στην Ολομέλεια. Εφεξής λοιπόν θα νομοθετούν οι ολίγοι και θα συζητούν απλώς οι πολλοί. Μας πειράζει; Όχι. Έτσι κι αλλιώς αυτό γινόταν ήδη εδώ και αρκετό καιρό.